

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodnicząca: SSN Barbara Skoczowska

Sędziowie: SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

SSN Dariusz Świecki

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 3 września 2015 r.,
w sprawie **E. P.**,
obwinionej z art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej w zw. z art. 4 ustawy o zawodach
lekarza i lekarza dentysty,
w przedmiocie cofnięcia kasacji wniesionej przez pełnomocnika pokrzywdzonej I.F.,
od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego,
z dnia 28 sierpnia 2014 r., sygn. akt NSL Rep. 102/OWU/14,
utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Poznaniu,
z dnia 5 czerwca 2015 r., sygn. 3/WU/2011,
na podstawie art. 432 w zw. z art. 518 k.p.k. i art. 531 § 3 k.p.k. w zw. z art. 112 pkt
1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz.U.2015.651)

p o s t a n o w i ł:

1. kasację pełnomocnika pokrzywdzonej pozostawić bez rozpoznania;
2. zwrócić pokrzywdzonej uiszczoną przez nią opłatę od kasacji w kwocie 750 zł., oraz zwolnić ją od ponoszenia wydatków za postępowanie kasacyjne, którymi obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik pokrzywdzonej wywiódł kasację od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego, z dnia 28 sierpnia 2014 r., sygn. akt NSL Rep. 102/OWU/14, utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Poznaniu, z dnia 5 czerwca 2015 r., sygn. 3/WU/2011, na niekorzyść obwinionej E. P. w odniesieniu do której umorzono postępowanie dyscyplinarne z uwagi na przedawnienie.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2015 r. pełnomocnik pokrzywdzonej cofnął złożoną kasację (k.23).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 112 pkt 1 ustawy o izbach lekarskich w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie, a do takich należą przepisy normujące kwestię cofnięcia kasacji, do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego, a w szczególności przepis art. 531 § 3 k.p.k., który nakazuje odpowiednie stosowanie zdania drugiego art. 531 § 1 k.p.k. Oznacza to, że podstawą normatywną rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonego oświadczenia o cofnięciu kasacji jest art. 432 k.p.k. stosowany w oparciu o przepis art. 518 k.p.k., który w zakresie postępowania w przedmiocie kasacji odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów działu IX k.p.k. Natomiast prawo cofnięcia kasacji ma strona, która ją wniosła (art. 431 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.).

Odnosząc te teoretyczne uwagi do sprawy niniejszej należy zauważyć, że nie wystąpiły w niej okoliczności uniemożliwiające pełnomocnikowi pokrzywdzonej skuteczne cofnięcie wniesionej kasacji. Analizując pismo pełnomocnika o cofnięciu kasacji należy stwierdzić, że spełnia ono wymogi art. 431 k.p.k. W występującym układzie procesowym nie jest konieczna zgoda obwinionej na takie cofnięcie, ponieważ kasacja została wywiedziona na jej niekorzyść, a zatem nie zachodzi wypadek, o którym mowa w art. 431 § 3 k.p.k. Jednocześnie w sprawie nie występują uchybienia wskazane w art. 439 § 1 k.p.k., które skutkowałyby koniecznością rozpoznania kasacji mimo jej cofnięcia (art. 432 k.p.k.). Tym samym cofnięcie to wywołuje skutki, o których mowa w art. 432 k.p.k. i dlatego Sąd Najwyższy kasację pełnomocnika pokrzywdzonej, jako cofniętą, pozostawił bez rozpoznania. Rozstrzygnięcie w zakresie zwrotu opłaty oparto na art. 527 § 4 k.p.k. Jednocześnie Sąd Najwyższy zwolnił pokrzywdzoną od ponoszenia wydatków za postępowanie kasacyjne kierując się względami słuszności, o których mowa w art. 624 § 1 k.p.k.